

Maade, vil være meget velkommen for nye tilkommende Medlemmer. Der er ogsaa andre Poster paa Finantsloven, f. Ex. Gjældsforholdet til Nationalbanken og Forholdet med Hensyn til Enkekassen — det er blot for at nævne Exempler — der aarlig bidrage til ved Finantslovens 1ste Behandling at danne disse forskjellige Meninger om Fremgang eller Tilbagegang i finantsiel Henseende. Dersom det nu opklares med nøiagtige Beretninger, hvilke Dele af disse Udgiftsposter der er Rente, og hvilke Uddrag, hvor hurtigt Gjælden afvilles osv., ville Medlemmerne gennem saadanne Dplysninger ved omhyggeligt Selvstudium kunne danne sig en Mening derom, medens der nu ofte tales frem og tilbage, uden at Bedkommende ere istand til tilbørlig at oplyse det. Da Leilighed til at fremsætte disse Bemærkninger ikke gives undtagen her, og da jeg desuden ogsaa maa antage, at der ogsaa er Andre, som, inden Finantsloven gaaer herfra, kunne ønske en Udtalelse om andre Spørgsmaal, har jeg ikke villet undlade at fremsætte disse Bemærkninger. Jeg troer, at det vil være praktisk nyttigt, om den høitærede Minister vil tage Hensyn hertil, og jeg troer, at den større Bekostning, det kunde forvolde, og det større Arbejde, det i det enkelte Aar vil kunne forvolde Ministeriernes Personale, let vil kunne indvindes i de to følgende Aar af Valgperioden, idet man da stadig kunde henvisse til de i den første Samling af Valgperioden forelagte Dplysninger.

Finantsministeren: Det gjør mig ondt, at det ærede Medlem ikke har lagt Mærke til, at det netop er det Princip, som er fulgt ved Finantslovens Anmærkninger i de Aar, hvori jeg har med den at gjøre.

(Berg: Det er langtfra saa!)

Formanden: Jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er den høitærede Minister, der har Ordet, men ikke det ærede Medlem. Det ærede Medlem kan senere faae Ordet.

Finantsministeren: Jeg har anseet det for hensigtsmæssigt og rigtigt, hver Gang

Rigsdagen kom sammen efter nye Valg, at give Anmærkningerne en noget større Vidtløftighed, end det har været nødvendigt at give dem i de andre to Sessioner, hvori det maatte forudsættes, at vedkommende Medlemmer vare i Besiddelse af de Anmærkninger, som vare givne det første Aar, men det er en Selvsølge, at dette maa gjøres med en vis Kritik, dersom der ikke skal blive Spørgsmaal enten om betydelige Omkostninger ved Finantslovens Trykning, hvilke man jo ikke holder af, eller om at quæle samtlige Medlemmer med et Opus, som for en stor Deel vil indeholde Ting, der ere bekjendte, eller hvorom det i alt Fald slet ikke vil være vanskeligt at skaffe sig Kundskab. I Tanken er jeg altsaa enig med det ærede Medlem, medens jeg forresten forbeholder mig, dersom jeg næste Gang skal fremlægge Forslaget, at udøve en Kritik over, hvad jeg anseer det for passende, rigtigt og nødvendigt at meddele. Jeg er enig i den Tanke, at der kan være ældre Dplysninger, som det kan være forstandigt at gjentage med visse Mellemrum, og at navnlig disse Mellemrum hensigtsmæssigt kunne sættes til at falde sammen med Rigsdagens første Session efter nye Valg. Med Hensyn til det andet Punkt, hvorved det ærede Medlem dvælede, nemlig de forskjellige Gjældsforpligtelser ligeoverfor Udlandet, skal jeg med Fornøielse have min Opmærksomhed henvendt paa, om der i den Henseende kan gives nogle Dplysninger, idet jeg erkjender, at den Deel af Anmærkningerne, som vedrører disse Sager, hidtil har været givet meget summarisk.

Berg: Jeg takker den høitærede Finantsminister for hans velvillige Svar. Jeg kan kun ikke være enig med ham i, at der, som han formodede, ikke i saa høi Grad har været Anledning til at fremsætte mit Spørgsmaal, som jeg antog. Ved at syse med denne Sag har jeg truffet mange Poster, om hvilke jeg har maattet gaae tilbage efter Dplysninger langt udover 3 Aar. Naar imidlertid den høitærede Finantsminister derhos erkjender, at der er enkelte meget betydelige Poster, hvorom endnu nøiagtigere Dplysninger kunde fremkomme, glæder det mig, at kunne slutte med,